

Илия – число четиринадесет

Пророческият паралел: От милеритите до Future for America в духа на Илия

Jeff Pippenger
2023-10-21

В края на времето, през 1798 година, пророческата вест за реката Улай от Даниил, осма и девета глава, бе разпечатана, и Уилям Милър бе въздигнат в духа и силата на Илия, за да възвести близостта на Божия съд.

„На Уилям Милър и неговите съработници бе дадено да проповядват предупреждението в Америка. Тази страна стана център на великото адвентно движение. Тук пророчеството за вестта на първия ангел намери своето най-пряко изпълнение. Писанията на Милър и неговите сътрудници бяха разнасяни в далечни земи. Навсякъде, където мисионери бяха проникнали по целия свят, бяха изпращани радостните вестии за скорошното завръщане на Христос. Надлъж и нашир се разпространи вестта на вечното благовестие: „Бойте се от Бога и въздайте Нему слава; защото настана часът на Неговия съд.““ Великата борба, 368.

Във времето на края, през 1989 г., пророческата вест за реката Хиддекел в Даниил, глави десета до дванадесета, бе разпечатана, и „Future for America“ бе издигната в духа и силата на Илия, за да възвести близостта на Божия съд.

Милеристите възвестиха началото на съда, а Future for America възвестява завършването на съда. Пророческата рамка на милеристите беше двете запустяващи сили на езичеството, последвани от папството. Пророческата рамка на Future for America е трите запустяващи сили на езичеството, последвани от папството, а след това и от отстъпилото протестантство.

Милеритите започнаха като филаделфийци и преминаха в лаодикийци. Future for America започна като лаодикийци и преминава във филаделфийци. Преходът от Филадельфия към Лаодикия при милеритите беше свързан със смъртта на Илия и с неговата вест за клетвата на Моисей. Преходът на Future for America е свързан със смъртта и възкресението на Илия и Моисей в Откровение единадесета глава.

При откриването на съда през 1844 година милеристите бяха изпълнили делото на Илия на планината Кармил. При приключването на съда, при неделния закон, движението „Бъдеще за Америка“ ще е изпълнило делото на Илия на планината Кармил. В историята на милеристите трите ориентири на шестдесет и петгодишното пророчество, които са посочени в Исаия, глава седма, стих осми, се повториха, когато два народа бяха съединени заедно като един народ, за да установят протестантския рог на земния звяр от Откровение тринадесета глава. В историята на „Бъдеще за Америка“ трите ориентира на същите тези шестдесет и пет години се повтарят, когато два народа се събират заедно, за да образуват рога на републиканизма, който говори като змей.

Първият от тези три ориентирни белега в пророческата история на Future for America беше времето на края през 1989 г. Вторият беше 11 септември 2001 г., а третият ще бъде скоро настъпващият неделен закон. В милеритската история последователността на ориентирните белези, посочени в Исая 7, беше обърната спрямо последователността на ориентирните белези в историята на Исая. В историята на Future for America последователността съответства на първото споменаване на шестдесет и петте години, макар че в края вече няма никакъв елемент на време. След 22 октомври 1844 г. всяко приложение на пророческо време е сатанинска измама.

Пророческото основание за придържане към последователността на трите ориентира, както са изложени в Исая 7, за разлика от техния обърнат ред в милеритската история, се основава отчасти на правилото за първото споменаване. Редът на шестдесет и петте години е споменат за пръв път в Исая 7 и макар елементът на времето от шестдесет и пет години вече да не присъства, когато в движението в края настъпва окончателното изпълнение на пророческата история, представена чрез тези години, трите ориентира все още са определени и запазват реда си така, както е в историята на Исая.

Второ основание за запазването на първия ред на ориентирите е връзката с милеритската история, в която шестдесет и петте години се изпълниха, както и приемствеността, която милеритското движение има с движението Future for America. Милеритската история беше началото, а Future for America е краят.

Движението на милеритите завърши през 1863 г., когато започна юридически организираната Църква на адвентистите от седмия ден. В този момент вестителят Илия, който бе дошъл във времето на края през 1798 г., когато видението за реката Улай бе разпечатано, бе заставен да замълчи и бе запечатан. През 1989 г., във времето на края, когато видението за реката Хидекел бе разпечатано, вестителят Илия се завърна.

Трето основание за запазване на първоначалната последователност на ориентирите се намира в пророческата линия, която разглежда земния звяр и двата му рога. В милеритската история две нации бяха съединени, за да образуват рога на протестантизма. В историята на Future for America двата рога на отстъпилия протестантизъм и отстъпилия републиканизъм ще бъдат съединени, за да образуват едната нация, която е „образ на“, а също и „образ за“ звяра. Двете нации, които се събират заедно в заключителната история, за да образуват единия рог на църква и държава, достигат това изпълнение при неделния закон.

Когато образът на звяра бъде напълно развит, неговото завършване се удостоверява чрез способността му да наложи неделния закон. Развитието на този образ е процес във времето, но белегът на звяра е определен момент във времето. Времето на изграждането на образа е представено от четиридесет и шестте години, през които храмът е бил издиган — от 1798 до 1844 година. Републиканският рог издига религиозно-политически храм през периода от време, в който се развива образът на звяра.

Развитието на образа на звяра започна пророчески на 11 септември 2001 г. Тази криза беляза появата на Патриотичния акт, който отбеляза промяната в конституционното право от

принципа на английското право към принципа на римското право. Английското право се основава на принципа, че човек е невинен, докато вината му не бъде доказана, а римското право се основава на принципа, че човек е виновен, докато невинността му не бъде доказана.

Политическият храм, който се издига от 11 септември 2001 г. до неделния закон, е също така илюстриран чрез формирането на образа на звяра. Пророческото време вече не е приложимо, следователно четиридесет и шестте години, през които рогът на протестантизма издигаше духовния храм, илюстрират период, а не определен момент във времето, когато рогът на републиканизма издига своя религиозно-политически храм.

Трите основни основания за прилагането на същата последователност от три ориентирни събития на шестдесет и петте години, представени в Исая седма глава, са: първо, правилото за първото споменаване; 742 г. пр. Хр., 723 г. пр. Хр. и 677 г. пр. Хр., тоест деветнадесет години, последвани от четиридесет и шест години. В милеритската история това беше обратното: 1798, 1844 и 1863, тоест четиридесет и шест години, последвани от деветнадесет години.

Второто основание е приемствеността на вестта относно ролята и делото на Илия. Илия дойде във времето на края през 1798 г., когато книгата на Даниил бе разпечатана (Даниил 8:14), а след това дойде при съревнованието на планината Кармил от 1840 до 1844 г., и тогава бе запечатан с теологията на обичая и традицията през 1863 г. Илия дойде отново във времето на края през 1989 г., когато книгата на Даниил бе разпечатана. Той пророчески пътува до 11 септември 2001 г., където започва съревнованието на планината Кармил, само за да завърши при скоро идващия неделен закон. Приемствеността на ролята и делото на Илия подкрепя последователността от белези, посочени в Исая седма глава.

Контекстът на двата рога на земния звяр показва, че и двата рога преминават от две власти към една — едната в началото, а другата в края на шестото царство от библейското пророчество. Когато двете тояги — било в началото, било в края — бъдат събрани и съединени в един народ, те са представени като изграждащи или духовен храм в началото, или религиозно-политически духовен храм в края. Фалшивият храм е образ на папския храм, където папата седи в Божия храм, провъзгласявайки себе си за Бог.

Когато Съединените щати заговорят като змей при неделния закон, те ще изпълнят тъкмо този образ, защото ще са изградили фалшив храм, в който църква и държава са съединени в една тояга, а църквата ще упражнява контрол над това взаимоотношение.

В седмата глава на Исая пророк Исая взе сина си, за да възвести посланието на цар Ахаз при водопровода на горния водоем, край тепавичарското поле.

Тогава Господ каза на Исая: Излез сега да посрещнеш Ахаз, ти и синът ти Сеар-ясув, при края на водопровода на горния водоем, на пътя към полето на тепавичаря. Исая 7:3.

Думата „Shearjashub“ означава „един остатък ще се завърне“. Остатъкът от началното движение на милеритите се завърна в движението Future for America през 1989 година. Исая

и неговият син представляват начало и край чрез взаимоотношението си като баща и син. Те предават духа на Илия, който трябваше да обърне сърцата на бащите към децата и сърцата на децата към бащите. Исаия прогласяваше една вест на Илия към нечестивия цар Ахаз. Наред с други нечестиви дела, Ахаз е известен с това, че прекрати службите в светилището и издигна на негово място копие на асирийски храм.

Ахаз беше на двадесет години, когато започна да царува, и царува шестнадесет години в Ерусалим; и не върши това, което беше право пред Господа, своя Бог, както Давид, баща му. Но ходи по пътя на израилевите царе; дори и сина си прекара през огъня, според мерзостите на езичниците, които Господ беше изгонил отпред израилевите синове. И принасяше жертви и кадеше по високите места, по хълмовете и под всяко зелено дърво. Тогава сирийският цар Рецин и Факей, синът на Ремалия, израилевият цар, се изкачиха против Ерусалим на война; и обсадиха Ахаза, но не можаха да го надвият. По онова време сирийският цар Рецин възвърна Елат на Сирия и изгони юдеите от Елат; и сирийците дойдоха в Елат и живяха там до днес. И Ахаз изпрати пратеници до асирийския цар Теглат-феласар, като каза: Аз съм твой слуга и твой син; изкачи се и ме избави от ръката на сирийския цар и от ръката на израилевия цар, които се надигат против мене. И Ахаз взе среброто и златото, които се намираха в дома Господен и в съкровищата на царския дом, и ги изпрати като дар на асирийския цар. И асирийският цар го послуша; защото асирийският цар се изкачи против Дамаск, превзе го, пресели жителите му в Кир и уби Рецин. И цар Ахаз отиде в Дамаск да посрещне асирийския цар Теглат-феласар и видя един олтар, който беше в Дамаск; и цар Ахаз изпрати на свещеника Урия образеца на олтара и неговия план, според цялата му изработка. И свещеникът Урия построи олтар според всичко, което цар Ахаз беше изпратил от Дамаск; така свещеникът Урия го направи, преди цар Ахаз да се върне от Дамаск. И когато царят се върна от Дамаск, царят видя олтара; и царят пристъпи към олтара и принесе върху него. И изгори всеизгарянето си и хлебния си принос, и изля възлиянието си, и поръси върху олтара кръвта на мирните си жертви. Донесе също и медния олтар, който беше пред Господа, отпред на дома, от мястото между олтара и дома Господен, и го постави от северната страна на олтара. И цар Ахаз заповяда на свещеника Урия, като каза: На големия олтар изгаряй утринното всеизгаряне и вечерния хлебен принос, и царското всеизгаряне и хлебния му принос, заедно с всеизгарянето на целия народ на страната, и хлебния им принос, и възлиянията им; и поръсвай върху него цялата кръв на всеизгарянето и цялата кръв на жертвата; а медният олтар ще бъде за мене, за да се допитвам чрез него. Така направи свещеникът Урия според всичко, което цар Ахаз заповяда. И цар Ахаз изряза рамките на поставките и свали умивалника от тях; снеси и морето от медните волове, които бяха под него, и го постави върху каменен под. И покрития проход за съботата, който бяха съградили в дома, и външния царски вход той премести от дома Господен поради асирийския цар. 4 Царе 16:2–18.

Царят на Асирия представлява царя на север, който е символ на папството. Нечестивият цар Ахаз беше буквалният водач на Юда, буквалната славна земя. Когато Исаия и синът му се срещнаха с него при водопровода на горния водоем, при тепавичарската нива, с вестта, че един остатък ще се върне, нечестивият цар се намираше в кризата на гражданска война

между севера и юга. В тази криза той отхвърли вестта, предложена от Бога чрез пророк Исаия, и се обърна към буквалния цар на север за защита.

Обстановката в Исаия 7 представя един водач на духовната славна земя, който в време на гражданска война се обръща към папството за съюз, вместо да се обърне към Бога. Бунтът на Ахаз против Бога е представен чрез това, че той посещава царя на севера, изработва образец на храма на бога на царя на севера и изпраща този образец на храма до първосвещеника в Ерусалим, който след това издига дубликат на фалшивия храм в свещените предели на Божието светилище. Нечестивият цар Ахаз представлява държавата, а съдействието на първосвещеника представлява съчетание на църква и държава.

Този буквален бунт представлява бунта на водача на духовната славна земя, който възпроизвежда богослужебната служба на папството (северния цар) и прекратява истинското поклонение в Божието светилище. Бунтът на Ахаз представлява ръководството на Съединените щати, което издига фалшив храм в славната земя, представляващ копие на храма на северния цар.

Пророческата обстановка на Исаия седма глава представя началните шестдесет и пет години на земния звяр и, по-пряко, заключителния период на земния звяр. От пророческата обстановка на Исаия седма глава може да се извлече много светлина, но на този етап ние просто прилагаме принципа, че Христос илюстрира края на едно нещо чрез началото на едно нещо. Тук правим това приложение не толкова за да навлизаме дълбоко в последствията на историческата обстановка на Исаия седма глава. Ние посочваме, че когато рогът на отстъпилото републиканство се съедини с рога на отстъпилото протестантство, това представлява издигането на фалшив храм.

Издигането на фалшивия храм, който е изграден по образца на храма на северния цар, представлява историята, когато се образува образът на звяра, и е великото изпитание за Божия народ, чрез което ще бъде решена вечната им съдба.

„Господ ми е показал ясно, че образът на звяра ще бъде изграден преди приключването на благодатното време; защото той трябва да бъде великото изпитание за Божия народ, чрез което ще бъде решена вечната му участ.“

„Това е изпитанието, което Божият народ трябва да издържи, преди да бъде запечатан. Всички, които са доказали своята вяроност към Бога чрез спазване на Неговия закон и чрез отказ да приемат един подправен съботен ден, ще застанат под знамето на Господа Бога Йехова и ще получат печата на живия Бог. А онези, които се отказват от истината с небесен произход и приемат неделната събота, ще получат белега на звяра“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

Адвентистите от седмия ден, които са лаодикийският „Божий народ“, имат „голямо изпитание“, което настъпва преди да се затвори благодатното време. То е „изпитанието“, което те трябва да издържат „преди да бъдат запечатани“. Божият печат и затварянето на благодатното време настъпват при неделния закон. Образуването на образа на звяра се извършва в период, който води към неделния закон и достига своята кулминация в него.

Образът на звяра и неговото образуване е истина, която ще определи вечната ни участ. Образуването на този образ е било илюстрирано като съединяването на две тояги, за да се направи един народ. Съединяването на двете тояги се случва в началото на историята на Съединените щати и след това отново в нейния край. В началото бяха съединени две тояги, за да се установи протестантският рог, а в края се съединяват две тояги, за да се установи републиканският рог.

В началната история от 1798 до 1844 г. бе издигнат храмът на протестантския рог. Деветнадесет години по-късно първият републикански президент на републиканския рог проговори като агне и с това започна процеса на освобождаване на робите, но това му струваше живота. Божият Агнец умря на кръста, за да освободи човечеството от робството на греха, но това Му струваше живота. Кръстът е Прокламацията за освобождение. В историята, когато републиканският рог освобождаваше робите, протестантският рог отхвърли пророчеството за робството. В историята на неделния закон, когато републиканският рог възстановява духовното робство, протестантският рог ще прогласява вестта, която освобождава пленниците.

Последният президент на републиканския рог на земния звяр ще заговори като змей, и когато това стане, истинският протестантски рог ще бъде издигнат като знаме. Това е предобразено в двата рога на буквалната и духовната Мидо-Персийска империя. Буквалната Мидо-Персийска империя беше второто царство в библейското пророчество, а шестото царство в библейското пророчество е духовната Мидо-Персийска империя. В книгата на Данииел овенът на Мидо-Персия имаше два рога, както и Съединените щати, но вторият рог се издигна последен.

Тогава подигнах очите си, видях, и ето, пред реката стоеше овен, който имаше два рога; и двата рога бяха високи, но единият беше по-висок от другия, а по-високият израсна последен. Данаил 8:3.

В пророческата история на земния звяр и неговите два рога протестантският рог бе разпознат първи, но вместо да възлезе и да завърши делото, той отстъпи в пустинята на лаодикийската слепота. В историята, когато Републиканският рог заговори като змей и прокара скоро идващия неделен закон, истинският протестантски рог най-сетне ще бъде издигнат като знаме. Само онези лаодикийски адвентисти от седмия ден, които разпознаят изпитанието, представено чрез образуването на образа на звяра, ще получат Божия печат, когато благодатното време приключи. Вестта, която разкрива този изпитен процес, сега бива разпечатвана за всеки, който желае да се възползва от нея.

Илия дойде при целия народ и каза: Докога ще куцате между две мнения? Ако Господ е Бог, следвайте Него; а ако Ваал — следвайте него. И народът не му отговори нито дума. 3 Царе 18:21.